ای بنی سلمه، در محل خود بمانید تا گام های تان (به سوی مسجد) ثبت شود؛ در محل اقامت خود بمانید تا پاداش گام هایی که به سوی مسجد برمی دارید، به شما برسد.

از جابر رضی الله عنه روایت است که می گوید: بنی سلمه تصمیم گرفتند به نزدیکی مسجد نقل مکان کنند. این خبر به رسول الله صلی الله علیه وسلم رسید. پس به آنها فرمود: «إِنَّه قَدْ بَلَغَنِي أَنَّكُمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَنْتَقِلُوا قُربَ الْمَسْجِدِ؟»: «به من خبر رسیده که می خواهید به نزدیک مسجد نقل مکان کنید». گفتند: بله، ای رسول خدا؛ فرمود: «بَنِي سَلِمةَ، دِيارَكُم، تكْتبْ آثَارُكُم، دِيارَكُم، تُكْتَبْ آثارُكُمْ»: «ای بنی سلمه، در محل خود بمانید تا گام های تان (به سوی مسجد) ثبت شود؛ در محل اقامت خود بمانید تا پاداش گام هایی که به سوی مسجد برمی دارید، به شما برسد». و در روایتی آمده است: «إِنَّ بِكُلِّ خَطْوةٍ درجةً»: «هر قدمی، یک درجه است».

[صحیح است] [بخاری به مانند آن روایت کرده است - به روایت مسلم]

بنی سلمه تصمیم گرفتند محل خود را که از مسجد دور بود، ترک کنند و به مکانی نزدیک مسجد نقل مکان کنند؛ اما رسول الله صلی الله علیه وسلم از خالی شدن اطراف مدینه اظهار ناخرسندی نمود. چنانکه در روایت بخاری آمده است. و دوست داشت اطراف مدینه آباد باشد تا وسعت جمعیتی مسلمانان در چشم منافقان و مشرکان بزرگ باشد. لذا از آنها سوال نمود و گفت: «به من خبر رسیده که می خواهید به نزدیک مسجد نقل مکان کنید». گفتند: بله ای رسول خدا چنین قصدی کرده ایم؛ این بود که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «دِيارَكُم، تُكْتَبْ آثارُكُمْ»: «در محل اقامت خود بمانید تا پاداش گام هایی که به سوی مسجد برمی دارید، به شما برسد». و این مساله را دو بار تکرار نمود. و برای آنها بیان داشت که در برابر هر گامی که به سوی مسجد برمی دارند، یک نیکی یا درجه خواهد بود. و از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که می گوید: «در میان شما بیشترین اجر و پاداش را کسی دارد که خانه اش از مسجد دورتر است». گفته شد: چرا ای ابوهریره؟ فرمود: «به دلیل تعداد گام های زیادی که به سوی مسجد برمی دارد». مالک در "الموطأ" آن را روایت کرده است. بنابراین هرچه منزل و محل سکونت دورتر از مسجد باشد، این باعث افزایش درجات و بخشیده شدن گناهان می شود. و این فضل زمانی متحقق می شود که کسی وضویی کامل در خانه گرفته و پیاده و نه سواره به سوی مسجد حرکت کند؛ فرقی نمی کند گام هایی که بر می دارد اندک باشند یا زیاد، در برابر هر قدمی که برداشته می شود یک درجه افزوده شده و یک گناه پاک می شود. از مردی از اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ لَمْ يَرْفَعْ قَدَمَهُ الْيُمْنَى إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَهُ حَسَنَةً، وَلَمْ يَضَعْ قَدَمَهُ الْيُسْرَى إِلَّا حَطَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَنْهُ سَيِّئَةً، فَلْيُقَرِّبْ أَحَدُكُمْ أَوْ لِيُبَعِّدْ»: ««هرگاه یکی از شما به خوبی وضو گرفته و سپس برای نماز بیرون شود، پای راستش را بر نمی دارد مگر اینکه الله متعال برای او یک نیکی می نویسد و پای چپش را بر زمین نمی گذارد مگر اینکه الله متعال یک گناه او را پاک می کند، پس هریک از شما دوست دارد فاصله ی بین قدم هایش را کم یا زیاد کند». به روایت ابوداود. و از ابن عباس رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «أَتَانِي رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ اللَّيْلَةَ فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ - أَحْسِبُهُ يَعْنِي فِي النَّوْمِ - فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، هَلْ تَدْرِي فِيمَ يَخْتَصِمُ المَلَأُ الأَعْلَى؟ قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ، يَخْتَصِمُونَ فِي الْكَفَّارَاتِ وَالدَّرَجَاتِ، قَالَ: وَمَا الْكَفَّارَاتُ وَالدَّرَجَاتُ؟ قَالَ: الْمُكْثُ فِي الْمَسَاجِدِ بَعْدَ الصَّلَوَاتِ، وَالْمَشْيُ عَلَى الْأَقْدَامِ إِلَى الْجَمَاعَاتِ، وَإِبْلَاغُ الْوُضُوءِ فِي الْمَكَارِهِ»: «دیشب پروردگارم در بهترین شکل و هیئت نزد من آمد - گمان می کنم مراد ایشان در خواب بود - و فرمود: «ای محمد، آیا می دانی ملائکه در ملکوت اعلی درباره ی چه چیزی با هم بحث و مجادله می کنند؟ گفتم: بله. مجادله ی آنها بر سر کفارات و درجات است. فرمود: کفارات و درجات چه هستند؟ فرمود: ماندن در مساجد بعد از نمازها، پیاده رفتن و قدم زنان به سوی مسجد جهت شرکت در نمازهای جماعت و وضوی کامل در شرایط سخت و دشوار». به روایت امام احمد. بنابراین دست یافتن به درجات با این امور محقق می شود: 1- با وضو به مسجد رفتن؛ 2- امید به اجر و پاداش آن داشتن؛ به دلیل حدیث متفق علیه: «إِنَّمَا الأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ

امْرِئٍ مَا نَوَى»: «اعمال به نیت ها بستگی دارند و دست آوردِ هر کسی، همان چیزی است که نیت کرده است». 3- خارج شدن از خانه فقط به قصد مسجد؛ 4- پیاده و قدم زنان به مسجد رفتن و سواره نرفتن مگر به سبب عذری.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/3713